

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmando ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

Cap. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

C A P. V.

15. *Vt veniēte Petro saltem vmbra illius obumbraret quemquam illorum, & sanarentur omnes à languoribus suis.*

VALET HIC locus ad Sanctorum reliquias venerandas, & ad sanitates ex earum fideli cōactu aut applicatio-
ne à Deo expertendas. Sed ne quicquam valeat, sat agunt diligenter hoc loco
hæretici. Ridiculum est (inquiunt) opinari cre-
dentes fiduciam aut spem aliquam sanitatis in vmbra Petri posuisse, & eam tam sanctam fuisse ut infirmos sanare potuerit. Sciebant enim omnia à verbi
Dei virtute & Spiritu Sancto pendere. Responde:
vtrumque sciebant; tum à Spiritu Sancto
ac virtute Dei omnem sanandi vim prin-
cipalem pendere, tum vmbram Petri non
quidem in se sanctam, sed instrumentaliter
efficacem fuisse, vt ea mediante infirmi sa-
naretur. Hoc enim textus sacer apertissimè
dicit: *Ponebant in lectulis infirmos, vt veniente
Petro saltem vmbra illius obumbraret quemquam
illorum, & (mediante hac vmbratione sancti
Apostoli) liberarentur omnes (quoquot obum-
brati fuissent) ab infirmitatibus sui.* Quare in
ipsa haud dubiè Petri vmbra fiduciam aliquam sanitatis ponebant, non ipsam per se
vmbram considerantes, sed cuius corporis
illa vmbra esset; nec ipsum quoque corpus
per se

Reliquia-
rum SS.
venera-
tio.

Apud
Marlor-
atum in
Exposit.
Eccle-
siast.

per se spectantes, sed ut sancti viri per quem Deus operabatur. *De verbi Dei virtute*, quam hic infaciunt haeretici, textus sacer nihil loquitur. Sic suum non Dei verbum nobis obtrudunt. Nunc autem collectionem orthodoxam quomodo in forma dissoluunt videamus. *Hoc tamen (inquiunt) praetextu abutunt Papistae*, non modo ut ficta miracula commendent quae ad martyrum sepulchra fieri dicunt, sed ut reliquias suas nobis venditent. *Cur potius (inquiunt) Janandi virtutem habuit Petri umbra, quam habebit sepulchrum aut vestis, vel etiam ossium tactus?* Sed prompta est refutatio. Nam hac virtute ideo prædicti fuerunt Apostoli, quod Euangelij ministri essent. Quatenus ergo ad promouendam Euangelij fidem intererat, hoc dono vobis sunt. Immo Deus vim suam non minus in illorum umbra quam ore exercuit. In miraculis de quibus garriunt Papistae, adeo nihil affine est, ut sint omnia potius contraria. Huienam finis est, ut nullus a Christo abductus ad Sanctos transfigiat. Non ergo credendum est quod umbra hominis tum fuerit efficax, sed quod virtus Dei (que se secundum dispensationem nobis ministris istis rebus insinuat) egregia ista efficerit. Hac ex varijs haereticorum commentarijs Marloratus. Ad argumentum orthodoxum nihil respondent quod eius vim euacuet. Ministri Euangelij non soli Apostoli fuerunt, sed omnes eos secuti Pastores & Doctores quos Christus dedit in opus ministerij. Ad promouendam Euangelij fidem hoc donum valet non solum

Cauilla-
tio hære-
ticorum
refellitur.
Ephes. 4.

solum Apostolorum tempore, sed & quamdiu Euangeli creditur. *Fidei enim subseruiunt miracula* (ait ipse hoc loco Calvinus) *alios preparando, alios confirmingo.* Et D. August. de miraculis ad Stephani reliquias suo tempore factis ita scribit: *Exultabant in Dei laudem Dei Civitatis voces. Quid autem erat in cordibus exultantium, nisi Dei l. 22. cap. 8.* fides Christi pro qua Stephani sanguis effusus est?

Vnde ad aliam cauillationem patet responsio. Miraculorum enim ad sanctas reliquias finis non est ut mundus a Christo abductus ad Sanctos transfigiat, sed ut mundus per Sanctos ad Christi fidem adducatur, vel in fide confirmetur, vel denique fidem exultantiū confiteatur. Tandem, non ipsam Petri umbram, aut alias SS. reliquias efficaces ex se ipsis dicimus, sed virtutem Dei, quae illis minutis rebus se insinuat, omnium miraculorum effectricem esse asserimus & credimus. Sanè D. August. tractatu 72. in Ioann. & Chrysostom. Hom. 12. in Acta illud Christi promissum, *Maiora horum factarum*, circa has sanitates ad umbram Petri factas adimpletum fuisse docent: quando istud opus maius videtur fuisse quam per simbriæ contactum sanasse.

29. Opor-

29. Oportet obedire Deo magis quam hominibus.

Obedire
Deo ma-
gis quam
hominai-
bus.

SVNT HÆC VERBA CUIUSLIBET CHRISTIANI AC PIJ FIDELIS, SUE CONTRA TYRANNUM PERSECUTOREM, SUE CONTRA QUEMLIBET SUPERIOREM EA MANDANTEM QUÆ DIVINÆ LEGI & PIETATI REPUGNANT, SUE CONTRA HÆRETICOS AC LUPOS IN ECCLESIA CHRISTI PASTORUM AC MINISTRORUM NOMINE GRASSANTES. NON SUNT AUTEM HOMINIS HÆRETICI VERBA CONTRA LEGITTIMUM ECCLESIA PASTOREM, QUALITER EA CONTRA ECCLESIA CATHOLICÆ PASTORES VSURPARI POSSE CALUINUS HOC LOCO DOCET, PERPETUA SUA HYPOTHESI VSUS, *PAPAM ESSE CHRISTO ADUERSUM*: SANNE QUA CALUINI & CÆTERAS HORUM TEMPORUM EX OECUMENICI CONCILIJ DECRETO ANATHEMATE PERCUSSIT PAPA; & QUA CHRISTUS ESSE CALUINUS VULT.

38. Discedite ab hominibus istis, & smite illos.

Gamalielis sententia qua-
lis.

QUERITUR AN HOC GAMALIELIS CONFLIUM EX DEO FUERIT, & GENERALITER VERUM SIT. NON EX DEO NEQUE IN FAUOREM APOSTOLORUM ISTA DIXISSE, SED VELUTI HOMINIS MODERATI & MANSUETI MITIOREM SENTENTIA FUISSÉ VULT CALUINUS; ADEOQUE PRUDENTE HOMINE INDIGNAM, QUÆ OMNIBUS MALEFICIJS & SCLETRIBUS VIAM IMPUNITATIS APERIAT: VALERE Tamen sententiam in causa fidei ac veræ religionis,

gionis, cuius cursus ut impediri non debet, ita nec ullo humano consilio impediri potest. Ceterum Gamaliel prorsus in favorem prædicationis Euangelicæ ista dixisse, & de sola causa veræ fidei sententiâ suam protulisse, magno argumento est, quod & ille Christianæ religionis fautor studiosus, tametsi fortè politicus, postea semper extiterit. Nam B. Stephani solemnem sepulturam ipse in villa sua 20. milliaribus extra Hierusalē fieri procurauit, ut notat B. Lucianus Martyr in historia de inuentione corporis B. Stephani. Idem quoque Nicodemum Christi discipulum, postea à Iudeis bonis omnibus spoliatum, & Hierosolymis pulsum, in eadem villa sua usque ad mortem aluit, & iuxta B. Stephanum sepeliuit, ut in eadem historia narrat B. Lucianus. Frustra tamen Caluinus cum ceteris hæreticis pro libertate falsæ religionis concedenda hoc Gamalielis consilio abutuntur. Quod enim in vera fide ac religione valet, hoc in sacrilegio & hæresi non valer.

C A P.